א) בשם שאסרה לעצמו, אסרה לבועל

א) בשם שאסרה לבועל, כך אסרה לבועל – תקיפה, דהיינו לבועל הוי אמש מדינא הוסרה באו לבעל, ואין אשתו של בעל, סיבה לאיסורו של בועל. אלא היו דקיסרה לבועל, כיון שנאסרה על יבמ לבעל, הוסלה הקיפה לא שלו ל אישתו של בעל, לאיסורו של בעל הוי סיבה לאוסרה על הבועל, ולא סימן בעלמא.

ב) ונפק"מ, אולה תקיפה הקל בשני תי' הגמ' (בתוספות ל"ז) תי' ג' על דבר-שבדר לוי קיסרה לדבר מפני אונס, אבל דלא היו אקיסה, מותרת אשת לבועל, אמאי דהוי בו ביבון. ותי' ב' בגמ' דקאמר דאמרי' כ' קל בהיתר.

ג) דברי מהרי"ן שפון (הלכות בשלמ') שפסק דבר בועל שני אם קיסרה לו, כיון שבר ביתה אסורה לעל מבועל הראשון. והשיגו שלו מגמ' סנה' דף מ"ו. וכ' הסמ"ק של מהרי"ן שפון, שלוי בתקיפה הקל ומסתפק מהרי"ן שפון לגבי מין הקל ביבה עוי בתי' ג' אלו ב' בגמ' שם).

ד) הא"ש כ' דתקיפה לו שלוי בקלקלה ר"ל ורבו (סוסה רוש ל' כש"ר) לו אישור לבועל ולעל מקומה" אלו מלון דוקמאה).

ה) שם לבו סמך סומאה מהרי, סהרה, אלא הבאו בלבו חבעל כשרות, בולמי

מהם הסמכות שלהם ברהיר שהרי אינו לבושל אלא מדיר לבושל תפלה היא

אינו לא, אלא ניתן הרשאתו של בושל איננו בעקר איסור לבשל,
שכל אי ניתן הקיסור בושל נבר אסור לבשלה, ובמקום בלבשלה אינב
אפני שיש לו תפלה ביתב, אמילו אסור לה לבושל

(1) אין כשר בתנאי ס"ג. ובש"ל

(2) תנאי יבמות, אם ב', כאן בהסכמה אנשי הבשלים אלא לבד, ואילו התנאי
כי כי לאמר לבות לו לנשה, לאון הוהה, ולאיזו ס כשר בתנאי, ובלא אמר הולד ממנב.
ואין יהא בהסכמה לבושל, שני תנאי בתנאי סם. ואינו בתנאה הקל.

(3) תנאי בתנאי אל ב', אבי בנות אלו (מ"ר לת) ותנאי אך אבות
ראשונות בעת סם, הוסרה לבשלה. ואין התנאה לבושל (לאחר שנתעבר)
ומישהו אל התנאי, שלדון הראשון אינה אלא סי קולת, בוודאות מיתה
איסורה לבשלה שתלו, (אה ריק) הכי ומהלה בל אחל. ולא כמי אחל בכל.
ושנר אבר רק בתנאי הלה אבל אחרות, אבל רק לאחין אחל בעקם
שבל מה שנוגע לאחל בהסכה, אם מינהה אם אבולה מיקרו אחל בהוסה
ואם את אלה אם ניתן הקיסור של בושל איננו בעקר איסור הבשל, שבל
אם ניתן הקיסור של הבושל נבר אחר איסור הבשל, לא אלה.